

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY

Oremus

*hogy ne olyan legyen minden
mint egy vesztes álom
a kézzel fogható hit
az kell bizony
a bölcs szívből fakadó
késpenge tudás
abogyan az akaratodban
megfogant hit
átsiklik a lét peremén*

Királynő

(Méhészkedő apósomnak)

*Ez a tekinteted
mindig agyamba villog.
Néha megidézem kedves képeim között,
s elmerengek alázatos szellemed
kristályvonalain.*

*Azzal a dús szemöldököddel
olyan ábrázatot,
mint egy kinagyított méhecske feje,
a megözvegyült szeretet maga.*

*Kellene munka még, még kell,
vagy patak vizében
napestig vergődni végkimerülésig,
s a királynő halálát eltáncolni
egy búvós hajnalon.*

Néha kimegyek

(Anyukával a vonaton)

*Néha kimegyek a Sárrét
tej-ködös széléhez
a vonat hangja felé
megnézni magamat,
abogyan ülök az ablaknál
fogva a csontos idő
fúsult kezét.
Abogyan a mező ajkain
ellibeg a mozdony,
válaszfalam félszeg virágai
fuldokolnak
a menekülő remény
füst-kígyói közt.*

*S a magasban
fekete varjak jajgatják;
mit nem tettünk meg
a másikért.*

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY (1959) Ielkésznak tanult. 1987 óta közöl verseket. Utóbbi kötete: *Pompeji mozaikok* (2005).